

KIRKKOSANOMAT

Porin ev.lut. seurakunnat 1—1986

Ryhmäkirje

Atte Pantzar

Yhteis- vastuun asialla

Yhteisvastuu-keräys koskettaa tällä kertaa erityisen läheisesti porilaisia, sillä yksi valtakunnallisen keräyksen kohteista on vankilasta vapautuvien tukiasuntotoiminnan aloittaminen Porissa.

Ovelta ovelle kiertävät vapaaehtoiset kerääjät Yhteisvastuulistoineen ovat tärkein lenkki keräyksen suorittamisessa. Myös lounaiden, tapahtumien ja tempausten avulla kootaan varoja.

Tänä vuonna voit antaa palasen leivästäsi myös ostamalla Yhteisvastuu-leipää. Herkkukeittiön valmistamasta ruisleivän hinnasta menee neljännes keräyksen hyväksi. Asta Kangas (kuva) toimittaa paistuneet leivät eteenpäin. Lisää Yhteisvastuun asiaa keskiaukeamalla.

Pääsiäisajan ohjelma

sivulla 7

Tapio Seppälä

Atte Pantzar

Länsiporilaiset vaaliuurnille 16.-17.3.

Länsi-Porin seurakunnassa on kirkkoherran vaali 16.-17.3. Äänetykspaikkana on Länsi-Porin kirkko sunnuntaina klo 11—18 ja maanantaina klo 14—20. Vaalista kerrotaan sivulla 3.

Pori 12.3.1986

Suurempaan käteen

Uuden kirkollisten toimitusten kirjan tultua käyttöön on syntynyt keskustelua muun muassa kasteesta. Onhan uudistuksessa kastekaavassa asioita, joita ei entisessä ollut. Se esim. suokummeille mahdollisuuden panna kätensä lapsen päänpäälle yhdessä papin kanssa. Lapsen nimi mainitaan jo ennen varsinasta kastamista vanhempien ja kummien kristillisen kasvatuksen antamista koskevan puhutellun yhteydessä. Nämä voivat niin ikään valita, tehdäänkö heille kysymys: "Tahdotteko yhdessä seurakunnan kanssa huolehtia siitä, että hänelle annetaan kristillinen kasvatus", vai esitetäänkö heille vain tämän kasvatuksen antamista koskeva kehoitus. Voidaan myös käyttää kastekynttilää ja joku muukin kuin pappi voi lukea evankeliumin.

Kun vanhemmat tuovat lapsensa kasteelle, tekevät he kaisen siinä uskossa, että Jumala ulottaa näin siunauksensa häneen ja ottaa hänet käsivarsilleen, sen rakkauden varaan, joka kantaa iankaikkisuuteen asti. Jumala painaa sinettimerkinsä häneen. Kätten päälle paneminen merkitsee Herralle luovuttamista ja siunauksen pyytämistä häneltä. Se on osoitus myös siitä, että on juhla, jossa mieli ylentyy Jumalan puoleen.

Siunaus ei kuitenkaan välity maagisen kosketuksen, vaan anovan ja siunaavan mielen kautta. Kätten päälle paneminen ei tarkoita siis sitä, että se hyvä,

mitä pyydetään tulisi kätten päälle panijasta, ei sitäkään että hänen ominaisuutensa näin siirtyisivät siunattavaan ja kaikkein viimeksi sitä, että pimeyden voimat täten virtaisivat lapseen. Sanoitakoon tämä — näköjään — esiintyvien väärin käsitysten välttämiseksi. Joku on nimittäin tämänkaltaisten uskomustensa vuoksi kauhistellut sitä, että nyt jo kummeillekin suodaan mahdollisuus kätten päälle panemiseen. Tottahan vanhemmatkin jo perimänä siirtävät lapseen sekä hyvää että pahaa. Mutta nythän onkin kysymys juuri siitä, ettei lapsi jäisi vain ihmisen varaan.

Edellä esitettyä taustaa vasten on tarkasteltava myös alussa mainittua kysymys vai kehoitusvaihtoehtoa. On ilahduttavaa, kun joku valitsee kysymys ja vastaus -vaihtoehdon ja ilmoittaa luontevan vapautuneesti ja vilpittömästi tahtovansa huolehtia lapsen kristillisestä kasvatuksesta. Jonkun mielestä tämän pitäisikin olla ainoa mahdollinen käytäntö. Tokkopa näin ajatteleva kuitenkaan kysyneen — nykyisen vaihtoehdon käytännön vallitessaakaan — asettamaan pelkästään tämän valinnan perusteella eri vaihtoehdon valintoja erehtymättömästi kelpoisuusjärjestykseen kristillisen kasvatuksen antajina. Jokainen ei vain yksinkertaisesti uskalla antaa yhtä vakuuttavaa lupaus, vaikka hänellä olisikin yhtä vakaa aikomus, mieli ja halu

tuon kasvatuksen antamiseen kuin toisen vaihtoehdon valinneellakin.

Missään tapauksessa ei kastetilaisuudesta saa tulla vanhempien ja kummien seinää vasten pano- tai tahdon ratkaisun vannottamistilaisuus. Kysymyshän on ensisijaisesti kasteesta. Tuomalla lapsensa kasteelle sanovat vanhemmat jo täten, etteivät he tohdi jättää lastaan vain omaan horjuvaan varaansa kasvattajina, toiset eivät siis edes häilyvien lupauksensa varaan, vaan että he tahtovat antaa hänet niihin käsiin, joista jää parempi jälki.

Kaste ja opetus kuuluvat kyllä yhteen ja jälkimmäisenkin velvoittavuutta tulee tähdentää. Mutta sakramentti iloinen lahjaluonne hämärtyy, jos jotkut sittenkin enemmän tai vähemmän inhimilliset puolet asetetaan kovin keskeiselle sijalle tässä yhteydessä. Asia käy tietysti hyvin ongelmalliseksi silloin, jos vanhemmat ilmaisevat, etteivät he halua antaa lapselleen kristillistä kasvatusta. Mutta onko silloinkaan oikein kieltäytyä kastamasta? Entä jos vanhempien toimenpiteen takana on tällöinkin Jumalan johdatus ja lapsi tulee aikanaan tietoisesti kutsu- muksesta Jumalan lapsena. Jospa sakramentti tällöinkin täyttää tehtävänsä.

On monenlaisia vanhempia. Jotkut pitävät kristillisen kasvatuksen antamista niin vaikeana, että luopuvat siitä kokonaan.

Aite Pantzar

Jotkut taas eivät muka lapsen valinnan vapauden kunnioittamisen vuoksi katso voivansa antaa tällaista kasvatusta. On kuitenkin oltava selvillä siitä, ettei kasvatuksellista tyhjiötä ole olemassakaan. Elleivät vanhemmat kasvata — vaikka ainahan he tietenkin asenteellaan ja esimerkiksi kasvattavat — niin kyllä katu kasvattaa. Ei kai kukaan sentään uskalla menetellä niin, että antaisi vauvaikäisen valita kolmesta pullostasta, joista yksi sisältää ravitsevaa maitoa, toinen puhdasta vettä ja kolmas tappavaa myrkyä. Kyllä lapsi tarvitsee aina myös varjelevaa ohjausta. Kyetäkseen tekemään elämää ja elämänsä katsomusta koskevia valintoja hän tarvitsee myös jonkin arvopohjan, jonka varassa hän niitä tekee. Eivät kai vanhemmat tahdo jättää lastaan vain yrityksen ja erehdyksen kautta oppimisen varaan.

Lapsen kasvattaminen Kristuksen tuntemiseen kuuluu kristityn vaikeimpiin, mutta samalla arvokkaimpiin kutsumuksiin. Älköön lapselta kiellettäkö parasta, mitä hänelle voidaan antaa. Ihminen on pantu tässä Jumalan käden jatkeeksi. Jumalan hoidossa olevien vanhempien turvallinen syli, hellä pään silitys ja aikansa antaminen lapselle voi merkitä tälle esiasetusta uskossa Jumalan huolenpitoon. Kuinkahan paljon tässä maailmassa olevasta ahdistuksesta, onnettomuudesta ja julmuudesta selittyneekään siitä, että on niin paljon lapsuudessaan rakkautta vaille jääneitä ihmisiä?

Saakoon kirkkomme uudistettu kastekäytäntökin osaltaan palvella sitä, että mahdollisimman moni ihminen saisi kokea olevansa turvallisesti suuremmassa kädessä.

Jussi Jussila

Sana Sinulle

Ei taakka vaan lahja

Yhteiskunnassamme vallitseva ihmiskäsitys on suorituskeskeinen. Ihmisiä mitataan sen mukaan, mitä he saavat aikaan, osaavat tai omistavat. Asenne kohdistuu kaikenikäisiin, pienistä koululaisista vanhoihin ihmisiin. Suorituskeskeisyys ruokkii kilpailuhenkeä. Tämä voi tehdä elämästä hyvin ahdistavan. Elämä kuluu siitä huolehtimiseen, miltä näytän ulospäin; minkä vaikutelman annan itsestäni muille.

Suorituskeskeinen elämänsenne on ulkoapäinohjautuva asenne: Keskeisimmäksi tavoitteekseni tulee se, miten toteuttaisin itseäni ulkoapäin kohdistetut odotukset. En anna tilaa todella omille ajatuksilleni, omille tunteilleni ja unelmilleni enkä kuuntele niitä. Niin koetan erilaisilla suorituksilla ostaa itselleni mielihyvää ja hyväksyntää.

Miten erilaisesta asenteesta Raamattu kertoo? Marianpäivän evankeliumissa Maria kertoo osakseen tulleen Jumalan hyvyydestä: "Hän on kukis-

tanut valtiat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset. Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyyksillä ja rikkaat hän on lähettänyt tyhjiksi pois."

Jumala on alhaisen ja nälkäisen puolella, sen, joka ei osaa eikä omista. Ihmisen arvo ei ole siinä, mihin suorituksiin hän yltää. Se on siinä, että hän on Jumalan luoma ja ihmiseksi syntynyt.

Ajattelen tässä niitä, jotka eivät jaksaa pysytellä mukana yhteiskunnan kilpailussa. Ja erityisesti ajattelen niitä ihmisiä, jotka eivät mielestään täytä mitään hengellisessä mielessä. Uskohan ei ole mikään suoritus. Oikeastaan se on kaiken sellaisen vastakohta: Saat hellittää, antaa ohjaket Toisen käsiin, lakata murehtimasta. Muistan jossain yhteydessä kuulemani sanaa: "Usko ei ole taakka vaan lahja". Se ei ole sitä, että meidän on tehtävä erinäisiä asioita kelpotaksemme Jumalalle. Se on lepoa Jumalan armon varassa.

Harry Arvo

Kalaholman toimintaa viritellään

Kalaholman Haukikuja 32:n rivitaloon on Porin Teljän seurakunnalle saatu uudet kokoontumistilat, Kalaholman seurakuntakoti.

Säännöllisesti siellä kokoontuvat jo päiväkerholaiset, työtökerholaiset ja lähetyspiiriläiset. Seurakuntakotia voi myös vuokrata mm. perhejuhlija varten.

Seurakuntakoti sijaitsee kasvavassa osassa Kalaholmaa. Ympäristössä on sekä vanhaa että yhä enemmän uutta asutusta. Seurakuntakodissa on noin sadan neliömetrin suuruinen sali ja lisäksi keittiötilat.

Kun seurakuntakoti tammikuussa valmistui, tiedusteltiin kalaholmalaisilta toivomuksia toiminnan järjestämisestä uudessa paikassa. Asukkaille jaettiin parisataa kyselylomaketta, joista neljännes palautettiin. Kalaholmassa työskentelevä lastenohjaaja Katri Vastela pitää pa-

lauttamisprosenttia varsin mukavana.

Eniten lomakkeista löytyi toivomuksia äiti-lapsi-kerhon perustamisesta. Paljon toivottiin myös perhejumalanpalveluksia, perhepyhäkoulua ja poikakerhoa. Myös musiikki kiinnosti, sillä lauluryhmää toivoi kymmenkunta vastaajaa. Lisäksi toivomuslistalla oli seurakuntailtoja, raamattupiiri, poikien partiotoiminta, seurakuntasäisaren vastaanotto ja koululaisten iltapäivätoiminta, kertoo Katri Vastela.

Kirkkoherra Pekka Kaijala kiittää kalaholmalaisien kiinnostusta uutta kokoontumistilaa ja seurakunnan toimintaa kohtaan.

Suoralta kädeltä hän lupaa kevään kuluessa Kalaholmaan ainakin perhejumalanpalveluksen.

Poikakerho toimii tällä hetkellä Kalaholmassa koululla, sillä kerhossa harrastetaan liikuntaa ja näin koulu on kerholle seurakuntakotia sopivampi paikka. Mutta syksyllä poikakerho voisi varmaan aloittaa seurakuntakodissakin, hän toteaa.

Pekka Kaijala lupaa, että kaikista asukkaiden viiheistä otetaan vaari ja toimintaa viritellään lisää koko ajan. Esimerkiksi yleisön pyynnöstä pidetty lauluilta keräsi mukavasti väkeä paikalle.

Lastenohjaaja Katri Vastela ja Kalaholman seurakuntakodin päiväkerholaiset keskustelevalt Jeesusken ruokkimisihmeestä, viidestä leivästä ja kahdesta kalasta. Kalaholmassa kokoontuu kaksi päiväkerhoryhmää.

Kenestä kirkkoherra Länsi-Poriin?

Länsi-Porin seurakunnassa toimitetaan kirkkoherran vaali 16.-17. maaliskuuta. Vaaliehdolle Länsi-Porin kirkkoherran virkaan on tuomiokapituli asettanut 1. vaalisijalle Lapin Tl. seurakunnan kirkkoherran Anssi Simojoen, 2. vaalisijalle Kymen seurakunnan 3. kappalaisen Lasse Luotonen ja 3. vaalisijalle Ulvilan seurakunnan 1. kappalaisen Antti Koiviston.

Ehdokkaat esittäytyvät tässä ja vastaavat heille esitettyihin kysymyksiin. Vaalinäytteensä he ovat jo ehtineet antaa kolmena edellisessä sunnuntaina Länsi-Porin kirkon ehtoollisjumalanpalveluksissa.

Kysymyksiä ehdokkaille

1. Mitä ajattelette tällä hetkellä luterilaisesta kirkostamme?
2. Mitä korostatte seurakuntatyössä?
3. Pitääkö kirkon/ seurakunnan mainostaa itseään?
4. Miksi Länsi-Porin kirkkoherran virka kiinnostaa teitä?

Anssi Simojoki

Anssi Simojoki on syntynyt 7.9.1944 ja vihitty papiksi 2.6.1972. Vakinaisen papinviran saamisoikeutta varten hän on suorittanut näytteet ja tutkinnot, jotka on hyväksytty 20.11.1974 arvolausella kiitoksella hyväksytään (magna cum laude approbatur). Toisella kotimaisella kielellä hän on antanut saarnanäytteen vuonna 1974 ja toiminut määräyksen mukaan ylimääräisenä pappina eri seurakunnissa (Laitila, Porin Teljä) ja valtuutettu Lapin Tl. seurakunnan kirkkoherran virkaan 1.9.1975, missä virassa hän toimii edelleen.

Näin Anssi Simojoki vastasi kysymyksiin:

1. Suomen luterilainen kirkko elää tällä hetkellä syvää ylimenovaihetta ja murrosaikaa, jonka radikaalisuus jää helposti ulkonaisen vaurauden ja rauhallisuuden peittoon. Meillä on luonnollinen ajatusviive, joka tarkastelee kirkon nykytilaa 20—30 vuoden takaisista kokemuksista käsin. Suomalaisen maallistuminen rupeaa saavutta-

maan skandinaavisia ja eurooppalaisia mittoja, vaikka kirkon jäsenmäärä onkin pysytellyt 90 %:n tuntumassa. Olisi aika nähdä ja tunnustaa kaunistelemattomat tosiasiat tosiasioina ja käydä rakentamaan kirkon olemuksesta käsin ensi vuosituhatluterilaisesta kirkkoon, jolle moni tämän hetken itsestään selvältä tuntuva asia ei ole itsestään selvä. Nykyisen yhteiskunnallisen vaurauden ja tasapainotilanteen kriisinomainen järkkyminen voi vaikuttaa kirkon ulkonaiseen asemaan arvaamattoman voimakkaasti. Samoin tietynlainen mitäänsanomattomuus jättää vauraan enemmistökirjon alttiiksi erilaisille maailmankatsomuksille ja uususkonnollisille liikkeille, jotka voivat hetkessä imaista suurenkin joukon kirkon jäsenistöä mennessään tai tunkeutua kirkkoon arvaamattomin seurauksin. Kirkossamme tarvittaisiin tällä hetkellä enemmän vastuullisen merenkulijan asennetta, jossa seurataan säännöllisesti ja alusta varustetaan hyvän sään aikana rajuilmoihin. Rajuilmasta alettaessa on liian myöhäistä. Tämä kuulostaa ehkä alkuun kielteiseltä, mutta sitä se ei välttämättä ole. Juuri nyt on kirkossamme tarve tosiasioiden näkemiseen sellaisina kuin ne ovat, jotta myönteinen ja rakentava työ ei jäisi roikkumaan ilmaan.

2. Sitä on vaikea aivan lyhyesti sanoa. Seurakunnassa on kysymys siitä, että ihminen tulee tekemisiin Jumalan sanan kanssa. Siinä on jumalanpalveluselämän, toimitusten ja opetuksen varsinainen luonne. Siksi tunnen läheiseksi apostoli Paavalin korostuksen efsolaisille: "Runsaasti asukoon teissä Jumalan sana..." Sana kohtaa ihmisen juuri siinä tilanteessa kuin kukin elää, ei missään ihanne-tilassa. Siksi sielunhoitotyö on oleellinen puoli Jumalan sanan ja syntisen ihmisen kohtaamista ja ihmisen hoitamista. Jumalan sana pukeutuu rikkaisiin muotoihin. Siksi julistuksen, opetuksen ja sielunhoidon kanssa keskeinen asema on rikkaalla jumalanpalvelusella, jolla ja sitä rakentavalla kirkkomusiikilla.

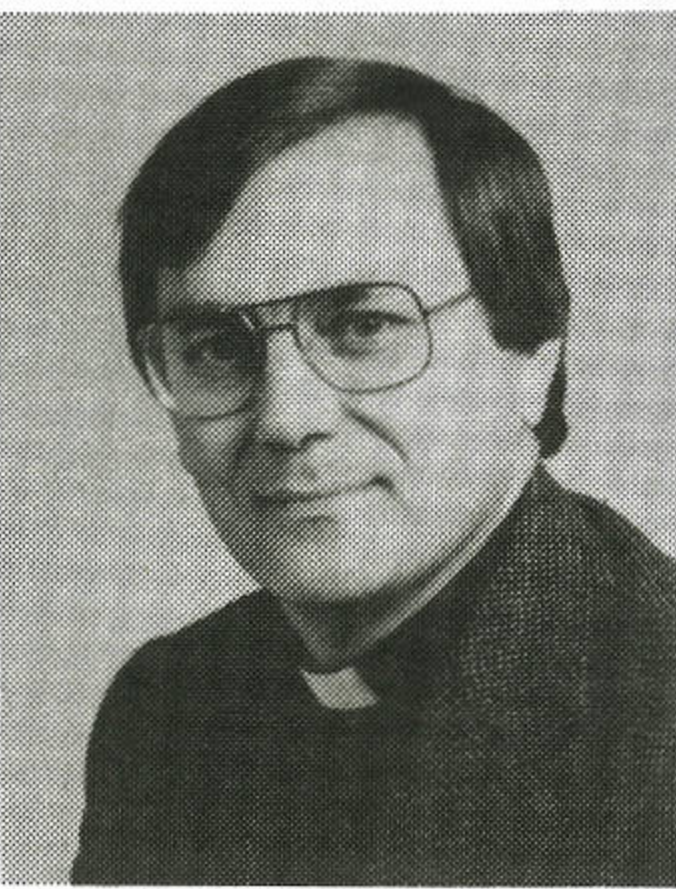
3. En tiedä, mitä hyötyä on itsensä mainostamisella. Sitähän kaikki mainostajat tekevät. Toinen asia on raamatullisen sanoman tarjolla pitäminen "kaikin luontevin, käytössä olevin välinein. Sanomalla vaikuttaminen voi tapahtua joskus hyvinkin modernein keinoin. Silti on pidettävä mielessä, että hienot keinot eivät ole itsetarkoituksellisia. Niitä on punnittava tehon ja saavutettavan tavoitteen kannalta. Eli: seurakunnan ja kirkon sijasta Jeesus enemmän esille!

4. Tämä kysymys taitaa olla aivan liian vaikea vastattavaksi.

Lasse Luotonen

Lasse Luotonen on syntynyt 29.6.1940 ja vihitty papiksi 24.3.1971. Vakinaisen papinviran saamisoikeutta varten hän on suorittanut näytteet ja tutkinnot, jotka on hyväksytty 12.12.1974 arvolausella kiitoksella hyväksytään (cum laude approbatur). Toisella kotimaisella kielellä hän on antanut saarnanäytteen vuonna 1974 ja toiminut määräyksen mukaan ylimääräisenä pappina eri seurakun-

nissa (Porin Teljä, Kymi) ja Tampereen seurakuntien ylimääräisenä opiskelijapastorina, Tampereen tuomiorovastikunnan rovastikunta-apulaisena sekä Rauman kaupunki- ja maaseurakunnan perheasiain neuvottelukeskukseen perheneuvojana sekä valtuutettu Kymen seurakunnan 3. kappalaisen virkaan 1.2.1984, missä virassa hän toimii edelleen.

Näin Lasse Luotonen vastasi kysymyksiin:

1. Kirkko kohtaa ihmisiä kirkollisten toimitusten yhteydessä; kasteissa, avioliittoa solmittaessa ja hautaamisessa. Päiväkerhossa, pyhäkoulussa ja rippikoulussa lapset ja nuoret ovat seurakunnan vaikutuspiirissä.

Suurelle osalle ihmisiä kirkko on kuitenkin melko yhdentekevä laitos. Läheisyyttä kaipaava ihminen turhautuu helposti seurakunnan toiminnassa. Syyllisyyttä kantava ihminen odottaa kirkolta enemmän ymmärtämystä kuin puhetta ihmisen alamittaisuudesta.

Kirkko on viime vuosikymmeninä uudistunut paljon. Hallintoa rukattiin 70-luvulla. Toimitusten kaavat muutettiin viime vuonna. Virsikirjauudistus sai loppusilauksen vastikään. Raamatunkäännöstyö on vielä kesken. Toivon mukaan naisille pappisvirka avautuu vielä tänä vuonna. Muutoksen rajuus näkyy vilkkaassa kirkon sisäisessä keskustelussa. Kiihainta keskustelu on ollut arkkihieppakunnassa.

Arkipiispa John Vikströmillä on mielestäni oikea linja kirkon asioissa. Tunnen hänen ajatteluaan jo opiskeluaikojilta, jolloin hän toimi opettajanani teologisessa tiedekunnassa Turussa.

2. Olen palvellut kirkkoa useissa tehtävissä. Olen aina yrittänyt kulkea ihmisen rinnalla. Ihmisistä työnäköni voidaan toteuttaa monella tavalla. Kirkolliset toimitukset antavat tähän erään kannan. Niitä tulisi hyödyntää enemmän. Vaativin on hautaan siunaaminen. Omaiset tulisi tavata sekä ennen että jälkeen siunaustilaisuuden.

Kasvatustyö on lähellä sydäntäni. Lapset ja nuoret tarvitsevat kaiken mahdollisen tuen. Äiti-lapsi-kerhot ovat tulossa. Seurakunnan olisi varauduttava tähän.

Väestörakenne muuttuu. Ikääntyneiden ihmisten määrä kasvaa. Se antaa haasteita diakoniatyölle.

Jumalanpalveluksen tulisi olla elävä tapahtuma. Käsikirja antaa vaihtelun mahdollisuuksia. Niitä tulee käyttää hyväksi.

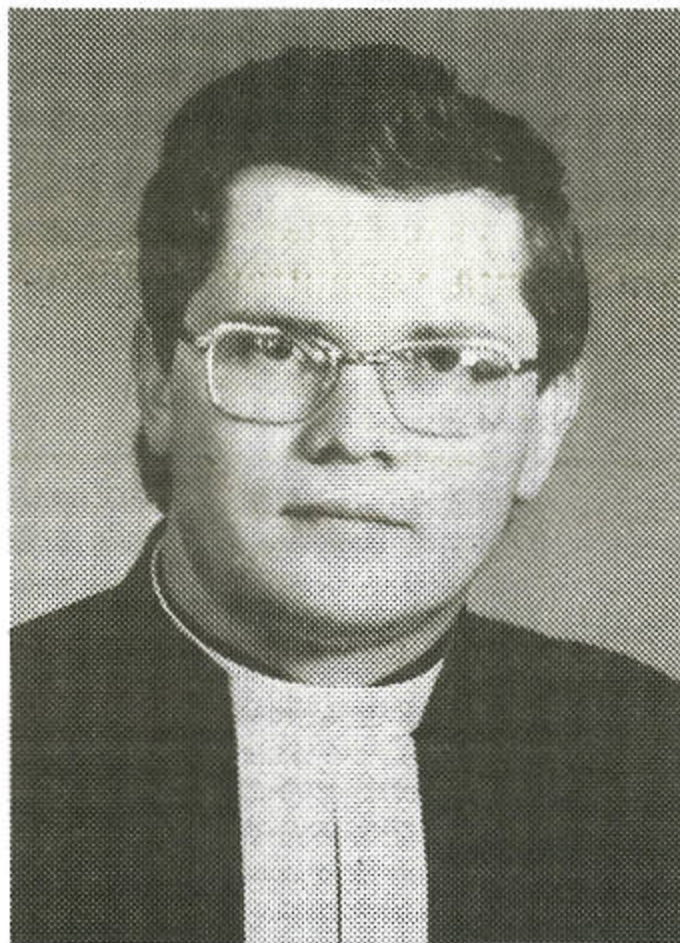
3. Seurakunnan paras mainos ovat kristityt itse. Ihan tavallisissa ihmissuhteissa muodostetaan käsitys seurakunnan toiminnasta. Kaiken sanallisen viestinnän tulisi olla sopuoinnissa käytännön elämän kanssa.

Mainonta on paikallaan, kun seurakunta tiedottaa erityistapahtumista. Silloin seurakunta voi näkyä yhtä hyvin maitopurkin kyljessä kuin katukuvassa. Paikalliset olosuhteet määräävät keinot, joita käytetään.

4. Merkittävät elämäni tapahtumat liittyvät Poriin. Kävin ammatikoulun täällä. Nuorten riennoissa olin mukana Länsi-Porin alueella. Vähärauman Osuuspankkia olin rakentamassa 60-luvulla. Myöhemmin toimin nuorempana kirvesmiehenä muilla rakennuksilla. Uskonnollinen murros muutti elämäni ratkaisevasti. Eteläpuiston apteekkirakennuksella tein päätöksen jatkaa opiskelua. Kymmenen vuoden uurastuksen jälkeen sain ensimmäisen papinvirkan Teljän seurakunnasta.

Tunnen siis melko hyvin Porin ja porilaiset. Haen kirkkoherran virkaa tutulta maaperältä. Tämä luo hyvät edellytykset viran hoidolle.

Antti Koivisto

Antti Koivisto on syntynyt 22.11.1945 ja vihitty papiksi 10.1.1973. Vakinaisen papinviran saamisoikeutta varten hän on suorittanut näytteet ja tutkinnot, jotka on hyväksytty 16.4.1975 arvolausella kiitoksella hyväksytään (cum laude approbatur). Hän on toiminut määräyksen mukaan ylimääräisenä pappina Länsi-Porin seurakunnassa, valtuutettu saman seurakunnan kappalaisen virkaan 1.6.1976 ja Suodenniemen kirkkoherran virkaan 1.1.1980 sekä Ulvilan seurakunnan 1. kappalaisen virkaan 1.1.1983, missä virassa hän toimii edelleen.

Näin Antti Koivisto vastasi kysymyksiin:

1. Kirkossamme on tehty paljon työtä ajan haasteisiin vastaamiseksi. On rakennettu kasvatusohjelma, sen matkassa rippikoulu on saanut uuden ilmeen. Kirkolliset toimitukset ovat uudistuneet, jumalanpalvelukset ovat monipuolistuneet, virsikirja ja raamatunkäännös ovat valmistumassa. Työvälineitä ja kanavia on. Kirkko on monessa mukana.

Mutta kirkolla ei ole lopulta muuta tarjottavaa kuin "Sana rististä", välittyypä se sitten julistetun sanan, sakramenttien tai rakkauden palvelun kautta. Kansan-

kirkko on suuri lahja, kun se toimii kansan kesellä ja kansaa varten, mutta ei se voi toimia kansan ehdoilla esim. muuttamalla "tuotetaan" kulloisenkin mauan mukaan. Ei ole epäajankohtainen tai aiheeton huoli siitä, että kirkkomme pysyisi omalla koetellulla pohjallaan ja uskollisena lähettäjälleen. Murehtimatta ei voi panna merkkejä suurien näkemyserojen opin ja elämän kysymyksissä, eripuraisuutta ja tyytymättömyyttä työntekijäkunnassa tai aiheetonta "karsoitumista kirkon jäsenistössä".

2. Jumalanpalvelus on keskus, jonka toivoisi säteilevän myös kotien hartauselämään perhepiireissä ja kokoavan koteihin myös naapurin ja sukulaisiensa. Tällaisiin koostumisiin esim. perhejuhlat antaisivat luontevat puitteet. Tähän liittyen kirkollisiin toimituksiin tulisi satsata voimavaroja ja aikaa. Niissä ei kohdata vain oman seurakunnan väkeä vaan vieraita eri puolilta. Tavoitetaan väkeä, joka tulee aidosti elämäntilanteissaan ilman kampanjoita ja kutsumisia. Samoin päiväkerhot, rippikoulu tms. eivät kosketa vain kyseisiä ikäluokkia, vaan myös näiden perheitä, isovanhempia jne. Näiden yhteyksien hoitaminen on tärkeää sillä niistä avautuu myös sielunhoidollisia ulottuvuuksia. Ripin toivoisin olevan kaikkien ulottuvilla ja rohkeassa käytössä.

Erityisen tärkeänä pidän seurakunnan lähetystyötä. Siihen osallistuen tullaan itsekin hoidetuiksi. Vastuu siitä kuuluu kaikille kasteille, joita tulee rohkaista ja innostaa löytämään oma paikkansa ja leiviskänsä tässä työssä.

3. Mainonta voi olla apuväline, mutta ei itsetarkoituksellinen. Selkeä tiedottaminen seurakunnan sisällä ja ulospäin on välttämätöntä. Sen mitä tehdään, pitäisi olla huoliteltua ja harkittua.

4. Tässä en puhuisi omasta kiinnostuksestani. Nyt olen tehtävissä, jonka koen omakseni ja johon olen pyrkinyt sillä mielellä, että enää ei muuteta. Tästä parempaa en osaa kaivata. Mutta kun tähän asti on hyvin johdatettu, jään aralla mielellä kysymään, missä voin palvella Työnantajani tarkoittamalla tavalla. Oma suunnitelmani jäi ainakin täyttymättä silloin, kun sain kutsun ensimmäiseen virkaani po. maisemiin, mutta johdatuksena senkin sittemmin olen nähnyt.

Kuka voi äänestää?

Äänioikeus kirkkoherranvaalissa on jokaisella Länsi-Porin seurakunnan jäsenellä, joka hakuajan päättyessä 15.11.1985 on ollut Länsi-Porin seurakunnan kirjoissa ja on täyttänyt 18 vuotta vaalivuoden alkuun mennessä. Äänioikeus edellyttää lisäksi, että seurakunnan jäsen on rippikoulun käynyt ja konfirmoitu ja että hänet on merkitty vaalia varten laadittuun, hyväksyttyyn ääniluetteloon.

Äänestysajat

Kirkkoherran vaali toimitetaan Länsi-Porin kirkossa, Liikastentie 28, sunnuntaina 16.3. klo 11—18 ja maanantaina 17.3. klo 14—20. Vaalin toimittajaksi tuomiokapituli on määrännyt Pihlavan seurakunnan kirkkoherran, rovasti Niilo Suhosen.

Ilo korostuu ehtoollisessa

Pääsiäistä edeltävällä hiljaisella viikolla kuuluu monen juhla- ja ehtoollisuuhiin myös ehtoollisella käynti. Perinteisesti kirkkoissa on eniten ehtoollisvieraita kiirastorstaina, samana päivänä, jolloin Jeesus itse asetti ehtoollisen.

Kiirastorstaina, kuten koko paaston aikana, on liturginen väri kirkkoissamme violetti, katumuksen väri. Mutta esimerkiksi Ruotsissa väriksi vaihdetaan valkoinen, ilon ja kiitoksen väri, ja korostetaan näin, että ehtoollinen on ilon, kiitoksen ja Kristuksen läsnäolon ateria.

Lyhyesti voidaankin määritellä, että ehtoollinen on:

1. Jeesuksen ateria, sillä vietämme sitä Jeesuksen käskystä ja häntä muistaen.

2. Anteeksiantamuksen ateria, sillä Jumala antaa siinä Jeesuksen tähden meidän syntimme anteeksi.

3. Yhteyden ateria, sillä se yhdistää meidät läheisemmin Kristukseen ja hänen seurakuntaansa, Jumalan perheväkeen.

4. Ehtoollinen on myös salaisuus. Jeesus on läsnä ehtoollisessa, vaikka emme häntä näe. Tätä salaisuutta emme voi täysin ymmärtää, mutta uskon kautta tulemme osalliseksi ehtoollisen lahjasta.

Ehtoollistilaisuuksien määrä on viime vuosina lisääntynyt monissa seurakunnissa. Esimerkiksi Pihlavan ehtoollisjumalanpalvelus aiemmin kerran kuukaudessa ja nyt joka toinen viikko.

— Ehkä ennen valmistauduttiin ehtoolliselle enemmän. Kun tilanne oli harvinaisempi, siinä oli suuremman juhlan tuntua, mieltii Pihlavan kirkkoherra, rovasti Niilo Suhonen.

— Nykyisin rippisaarna on jumalanpalveluksissa paljolti syrjäytynyt. Se korvataan tavallisesti kä-

sikirjasta luettavalla lyhyellä rippikehotuksella. Ehtoollisen eri puolet eivät kuitenkaan tule tällä tavalla esiin samoin kuin rippisaarnojen kautta. Olenkin koettanut laajentaa kehotuksen rippipuheeksi myös tavallisissa päiväjumalanpalveluksissa, joissa vietetään ehtoollista.

Perhe-ehtoollinen

Perhe-ehtoollinen olisi Niilo Suhosen mielestä lasten ehtoollista osuvampi nimi muutamia vuosia käytössä olleelle mahdollisuudelle jakaa ehtoollista myös lapsille.

Lapsethan eivät voi itsenäisesti osallistua ehtoollisen viettoon, vaan he tulevat vanhempiensa tai kristillisestä kasvatuksesta vastaavan kanssa, selvittää hän.

— On sykehdyttävä näky, kun isä, äiti ja lapset tulevat kaikki ehtoollispöytään. Tällainen käytäntö on tuonut ehtoollisen viettoon uutta sisältöä ja kodikkuutta, todellista perheväen tuntua. Ja Jumalan perheväen juhla ehtoollinen onkin.

Kouluikäisiä lapsia ja alle rippikouluikäisiä näkee Niilo Suhosen mielestä kuitenkin harvoin ehtoollispöydässä.

— Näyttää siltä, että vanhempiensa kanssa ovat valmiita osallistumaan pienet koululaiset. Isomilla on varmaan mielessä myös, mitä muut ajattelevat. Onhan ehtoolliselle tuleminen joukosta erottautumista. Joinakin sunnuntai- ja tiistai-iltoina lähes koko kirkkoväki käy ehtoollisella, kiittelee Niilo Suhonen. Valitettavaa sen sijaan on, että nuorisoa ei kuitenkaan näe kovin paljoa.

Kun ehtoollinen pelottaa

Monet seurakuntalaiset eivät jostain syystä uskalla tulla ehtoolliselle. Kävijöiden joukko on lopulta aika pieni.

Ehtoollinen on ilon, kiitoksen ja Kristuksen läsnäolon ateria.

— On niitä, jotka eivät tunne kaipaustakaan ja myös niitä, jotka haluaisivat tulla, mutta eivät jostakin syystä rohkene. Ehtoollispöytä voi tuntua pelottavalta, liian pyhäältä paikalta, mieltii Niilo Suhonen. Hän arvelee, että yhtenä syynä arkuuteen voi olla Paavalin sana Korinttolaiskirjeessä, jossa tämä toteaa, että ”joka syö ja juo erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja juo turmiokseen.”

Vääriä käsityksiä ja väärää pelkoa auttaisi poistamaan tekstin alkuperäisen merkityksen ymmärtäminen, toteaa Niilo Suhonen.

Hän kertoo, että Paavalin aikana vietettiin ehtoollista tavallisen aterian yhteydessä. Näihin seurakuntaväen ilta-aterioihin liittyi epäkohtia, joita Paavali halusi oikaista. Hä korosti, että kun ehtoolliselle kokoonnuttiin tavallisen aterian jälkeen, niin oltiin viettä-

mässä pyhää ateriaa. Jos edeltävän tavallisen aterian aikana oli riidetty, ja joskus jopa juovuttu, niin ehtoollista vietettäessä ei muistettu Jeesuksen ristin kuolemaa ja sen tuottamaa syntien anteeksi saamisen lahjaa. Tästä syystä siis Paavali korosti, että ehtoollinen on erotettava muusta ateriainnista.

Ehtoollisen lahja

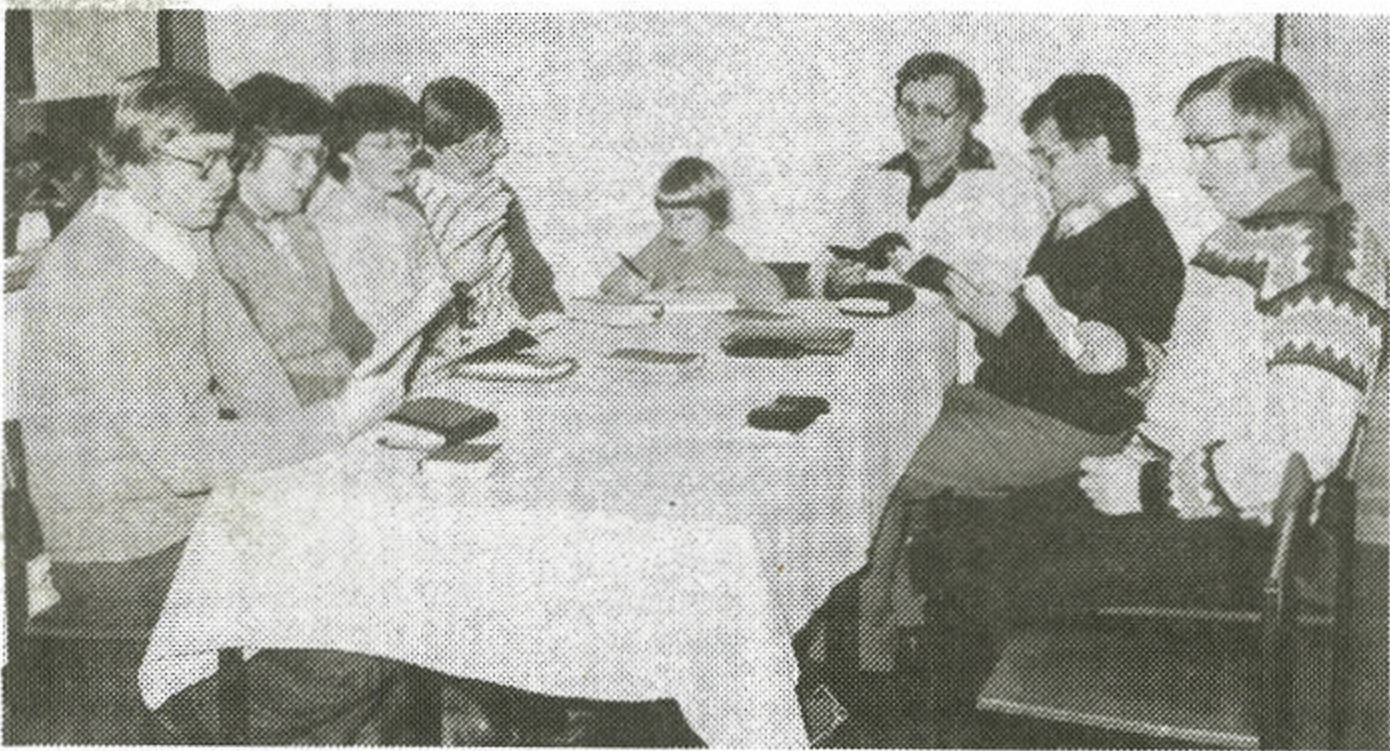
— Olen korostanut rippikoulussa ja muussakin opetuksessa, että jokainen Kristusta tarvitseva on tervetullut ehtoollispöytään, kertoo Niilo Suhonen. Ehtoollisessa ei ole kyse ihmisen kelpoisuudesta tai arvollisuudesta, vaan Jumalan lahjasta syntiselle ihmiselle. Jokaisen ehtoollispöydän yläpuolelle voisi kirjoittaa: ”Vain syntisille”.

— Loppujen lopuksi ehtoollinen jää aina salaisuudeksi, sitä ei voi järjellä ymmärtää. Ehtoollisen välitön siunaus ei riipu siitä, miten sen järjellämme ymmärrämme.

Ehtoollisen suurin lahja on syntien anteeksi antamisen lahja. Ehtoollisessa on myös muita puolia, jotka helpolla syrjäytyvät: Jeesuksen viimeisestä aterista ja alkuseurakunnan ehtoollisesta lähtien on esillä myös näkökulma, että jokainen ehtoollisen vietto on taivaallisen juhlan esijuhla. Ehkä vietämme viimeistä kertaa ehtoollista tässä ajassa — ja seuraavan kerran jo perillä taivaassa.

Maallisen vaelluksensa aikana Kristus isännöi aterioilla, jotka olivat avoimia syntisille ja halveksituille. Samoin Kristus on isäntänä jokaisella ehtoollisella, jota me vietämme.

Mitä ehtoollinen merkitsee minulle?

Ehtoollisen merkitystä pohtivat Kyläsaaren raamattupiirissä Mauno Lampikoski (pöydän takana vas.), Maire Linnala, Ulla Kaukiainen, Sirkka Laine, Susanna Laine, Irja Ukonen, Heimo Kormanen ja Antti Mäenpää.

Kyläsaaren raamattupiirissä mukana olevia kokoontui keskustelemaan ehtoollisen merkityksestä. Näkökulmaa tuli niin ehtoolliselle valmistautumisesta kuin lasten ehtoollisestakin.

— Isoäiti korosti, ettei ehtoolliselle voi mennä hetken mielijohteesta, vaan Vapahtajan kohtaukseen täytyy valmistautua paastoten. Vanhan kansan tapana olikin, ettei edellisen illan jälkeen

otettu mitään suuhunpantavaa ennen ehtoollisen viettoa, kertoo Maire Linnala.

Hänen mielestään ehtoolliselle mentäessä on oltava siten valmis, että menee ehtoolliselle saamaan syntejään anteeksi. Vaikka nykyään kai lähes jokainen syö aamupuuronsa myös ennen ehtoollisjumalanpalvelukseen osallistumista, niin tuki ehtoolliselle menemiseen on valmistauduttava.

Halu käydä ehtoollisella voi tulla myös kirkon penkissä. Toisen perässä pelkästään ei hänen mielestään voi ehtoolliselle osallistua. On kauheaa, jos penkissä supistaan, menetkö sinä ja toimitaan sitten toisen päätösten mukaisesti.

Lasten kanssa

Myös Ulla Kaukiaisien mielestä on vaikea ajatella, että ehtoolliselle mentäisiin vain tavan vuoksi.

— Ehtoollisella joutuu vastakain Jumalan kanssa. Ehtoollisen asetussanat ovat pysähdyttävät. Monet miettivät, uskallanko mennä ehtoolliselle. Minä puolestani ajattelen, etten omalta kohdaltani uskaltaisi jättää sivuun. Tuntuu turvalliselta, kun sanotaan, että ehtoolliselle voi tulla jokainen, joka tarvitsee Jumalaa. Ulla Kaukiainen kertoo sykehdyttävänä muistona miten hän oli ehtoollispöydässä vähän ennen lapsensa syntymää. Ehtoollista jakava pappi totesi hänen

kohdallaan monikossa ”teidän edestänne annettu” tavallisen yksikkömuodon sijasta.

— Tuli hyvin voimakas tunne, että ehtoollinen on paitsi minun edestäni, myös vielä syntymättömän lapseni puolesta.

Tuo muisto ehtoollisesta on ollut mielessä silloin, kun lapsen vei ensi kertaa alttarille siunattavaksi ja kun lapsi lopulta vuosien kulluttua tuli mukaan alttarille niin, että hän halusi itsekin nauttia ehtoollisen.

— Lapsi sai itse päättää, milloin hän halusi ottaa ehtoollisen. Paljon ehtoollisesta tuki etukäteen puhuttiin ja luettiin mm. pientä asiasta kertovaa kirjaa ”Jukka ja Jaana ehtoollisella”.

Myös Mauno Lampikoski kertoo jutelleensa ehtoollisesta 9- ja 7-vuotiaiden poikiensa kanssa. Mutta ainakin toistaiseksi pojat ovat olleet muun perheen mukana siunattavina alttarilla.

— Kyllä Jumalan siunauskin on suuri asia, hän toteaa.

Jos esimerkiksi perheenjäsenten kesken on tullut toraa, niin

asiat on sovittava ennen ehtoolliselle menemistä. On pyydyttävä anteeksi vaikka kirkon penkissä. Rippi on hänestä sellainen osa ehtoollista, joka oli ennen korostetusti esillä ja joka ei saisi vielä kukaan jäädä pois.

— Jumalan sana tulee ehtoollisessa konkreettiseksi. Ehtoollinen on ensi sijassa anteeksiantamuksen ateria, siihen minä turvaan, toteaa Mauno Lampikoski.

Vakava paikka

— Ennen onkin jo kotoa lähdeittäessä pyydetty kaikilta anteeksi ja näin valmistauduttu ehtoolliselle menemiseen, kertoo Heimo Kormanen.

Hän toteaa, että ehtoolliselle meneminen on hänen kohdaltaan jäänyt monesti siksi, että pelkää menevänsä vain tavan vuoksi.

— Tiedä sitten, onko se oikeaa vai väärää pelkoa. Joka tapauksessa ehtoollinen on ja pysyy salaisuutena. Uskon vahvistusta ja

Yhteisvastuu-keräys auttaa mm. Porissa ja Afrikassa

Yhteisvastuu-keräys on maassamme vuosittain toistuvista keräyksistä suurin. Se on tullut suomalaisille tutuksi jo lähes 40 vuoden aikana. Keräys syntyi omien puutteessa elävien kansalaisten auttamiseksi. Vaikka apua tarvitaan yhä kotimaassakin, on painopiste nyt siirtynyt maailman hädänalaisten auttamiseen.

Ulkomaisiin erityiskohteisiin menee keräyksen tuotosta 55 prosenttia. Kotimaisiin erityiskohteisiin, keräävän seurakunnan diakoniatyöhön ja hiippakunnalliseen diakoniatyöhön tilitetään kuhunkin 15 prosenttia.

Yhteisvastuu-keräys tulee tänä vuonna porilaisia lähelle paitsi

oman seurakunnan diakoniatyön kautta, myös niin että yksi valtakunnallisista keräyskohteista on Poriin tuleva tukiasuntotoiminta vapautuneille vangeille. Tukiasuntoja perustetaan Porin ohella Lahteen, Mikkeliin ja Kajaaniin. Jos keräys sujuu odotusten mukaisesti, saadaan Porissa aloitettavaan tukiasuntotoimintaan noin 400 000 markkaa.

Muut kotimaan erityiskohteet ovat tänä vuonna Tornioon tuleva päihdeongelmaisten hoitokoti ja Korttesjärvelle rakennettava veteraanikoti.

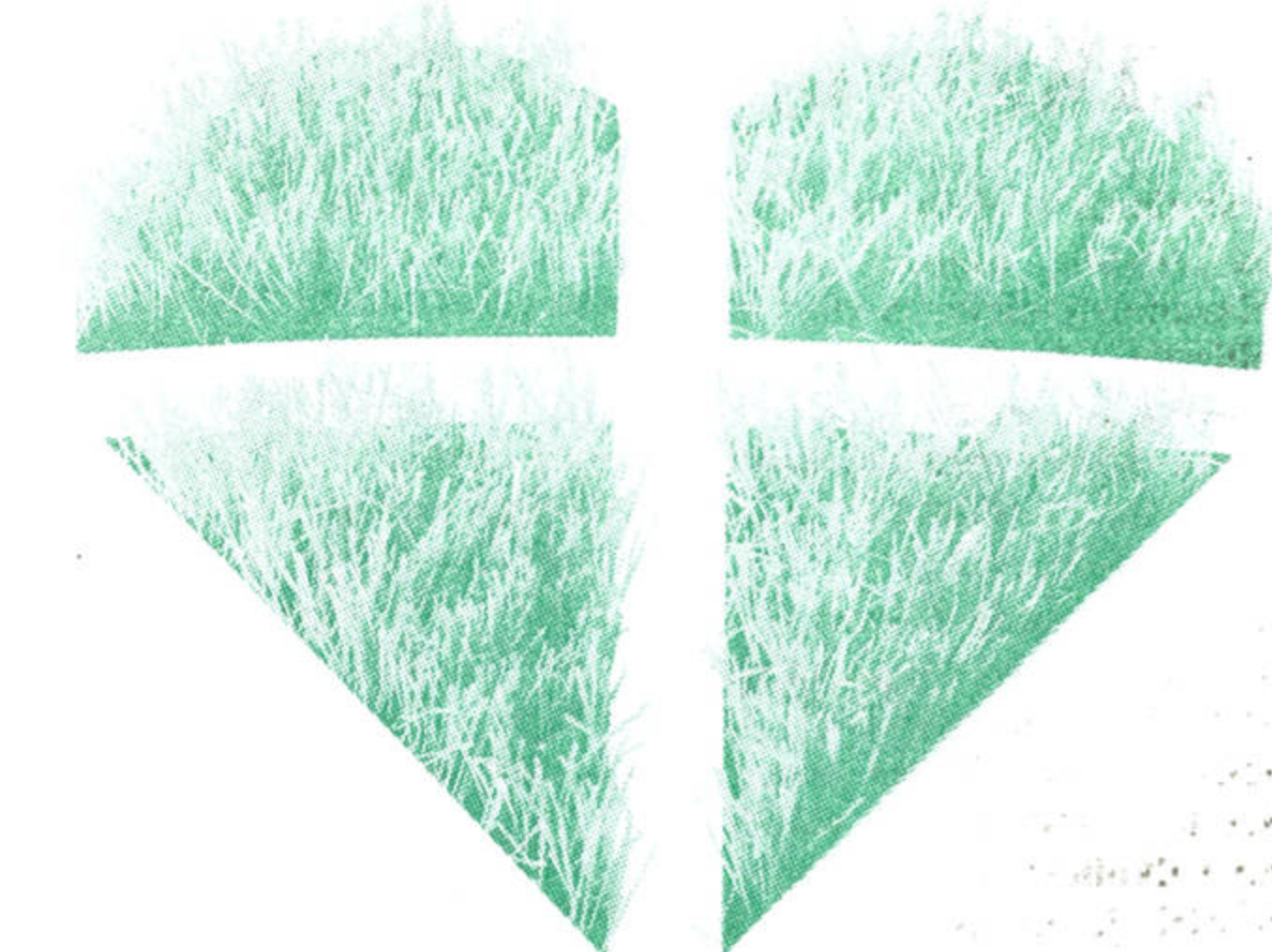
Ulkomaiseksi kohteeksi on valittu Luterilaisen maailmanliiton tekemä työ pakolaisten parissa

viidessä Afrikan maassa: Etiopiassa, Sambiassa, Botswanassa, Tansaniassa ja Zimbabwea.

Pakolaisongelman aiheuttavat Afrikassa mm. nälänhätä ja levottomuudet. Pakolaiset tarvitsevat vaatteita, lääkkeitä ja majoituskelpoisia paikkoja. Myös toimeentulon hankkimisen järjestämiseen ja opetusohjelmiin panostetaan.

Vuosina 1984—1985 Yhteisvastuu-keräyksen tuotolla autettiin Etiopiaa. Apu toimitettiin paitsi hätäapuna myös niin, että maan elinkeinoelämää autettiin: keräysvaroilla on saatu mm. kalastuslupia.

Viime vuonna Yhteisvastuu-

keräys tuotti Porin seurakunnissa lähes 179 000 markkaa, mikä on seurakuntalaista kohden laskettu-

na 2,54 markkaa. Koko maassa keräyksen tuotto oli 16,8 miljoonaa markkaa.

Yhteisvastuun asialla ovat olleet myös Lyttilän päiväkerholaiset, jotka lastenohjaajiansa Ulla Jylhän (vasemmalla) ja Kristiina Heikkilän kanssa laitoivat kukkia kasvamaan Yhteisvastuu-myyjäsiiä ajatellen. Päiväkerholaiset Yhteisvastuu-tee-masta koottiin myös video-ohjelma. Sen ehtii vielä nähdä Karhuvisiossa 20. maaliskuuta.

Yhteisvastuu-leipää kaupittelivat keräyksen avausviikolla Porin torilla mm. Marjut Aspinjaakko, Aino Suutala ja Hilikka Alho.

Lapsi kysyy kuolemasta

Lapsen kysymykset kuolemasta voivat saada aikuisen tuntemaan itsensä avuttomaksi: miten lapsen kysymyksiin olisi suhtauduttava, kun ei itsekään tunne olevansa vahvoilla tällaisten kysymysten edessä.

— Lapsen täytyy voida luottaa aikuisiin. Niinpä kuolemaa koskeviin kysymyksiin — kuten lapsen kysymyksiin yleensäkin — olisi pyrittävä vastaamaan niin, ettei puheita tarvitse missään vaiheessa pyörittää. Vastausten on oltava sellaisia, että voimme ne aikuisinakin hyväksyä, neuvoo lehtori Heljä Petäjä. Hän toimii Lasten Keskuksessa päiväkotien uskontokasvatuksen kouluttajana. Porissa hän kävi keskustelemassa uskontokasvatukseen liittyvistä asioista päiväkotien henkilökunnalle ja perhepäivähoitajille järjestetyssä tilaisuudessa.

Tietoa tiedon päälle

Lapsen tietomäärä ja mahdollisuudet vastaanottaa tietoa muuttuvat iän mukana. Niinpä vastaukset olisi pyrittävä rakentamaan niin, että tietoa voidaan lisätä jo annetun päälle, tähdentää Heljä Petäjä.

Television vaikutuksesta pienet lapset mieltävät kuoleman yleensä

väkivaltaiseksi. Kahden- kolmen vuoden ikäinen lapsi ajattelee kuolemaa jonkinlaisena matkana. Tässä vaiheessa lapsen sanavarasto on vielä suppea, joten asioita on selvitettävä hyvin yksinkertaisesti.

Nelivuotias luulee kuolleen nukkuvan. Hän ymmärtää, ettei kuollut voi enää liikkua. Suruakin hän jo ymmärtää. Vielä viisivuotiaakaan ei tajua kuoleman lopullisuutta.

Kuusivuotiaalla voi olla huoli vanhempiensa kuolemasta. Taustalla on pelko omasta kohtalosta, jos isää ja äitiä ei olisikaan. Itse hän tuntee olevansa niin reipas ja näppärä, ettei voi kuvitella kuolemaa omalle kohdalleen.

— Jos lapsi on huolestunut vanhempiensa kuolemasta, niin parasta olisi selittää, että se on epätodennäköistä. Samalla voisi kuitenkin selvittää, kuka joka tapauksessa voisi huolehtia lapsesta, Heljä Petäjä ehdottaa.

Mennäänkö taivaaseen raketilla?

Lapsen on vaikea kuvitella, että taivas olisi muuta kuin yllämme kaartuva avaruus. Siksi hän voi mieltä taivaaseen matkaimista raketilla, siivillä tai lentokoneella.

Entä kun lapsi kysyy, miten ihminen voi olla taivaassa, vaikka hänet pannaan maahan?

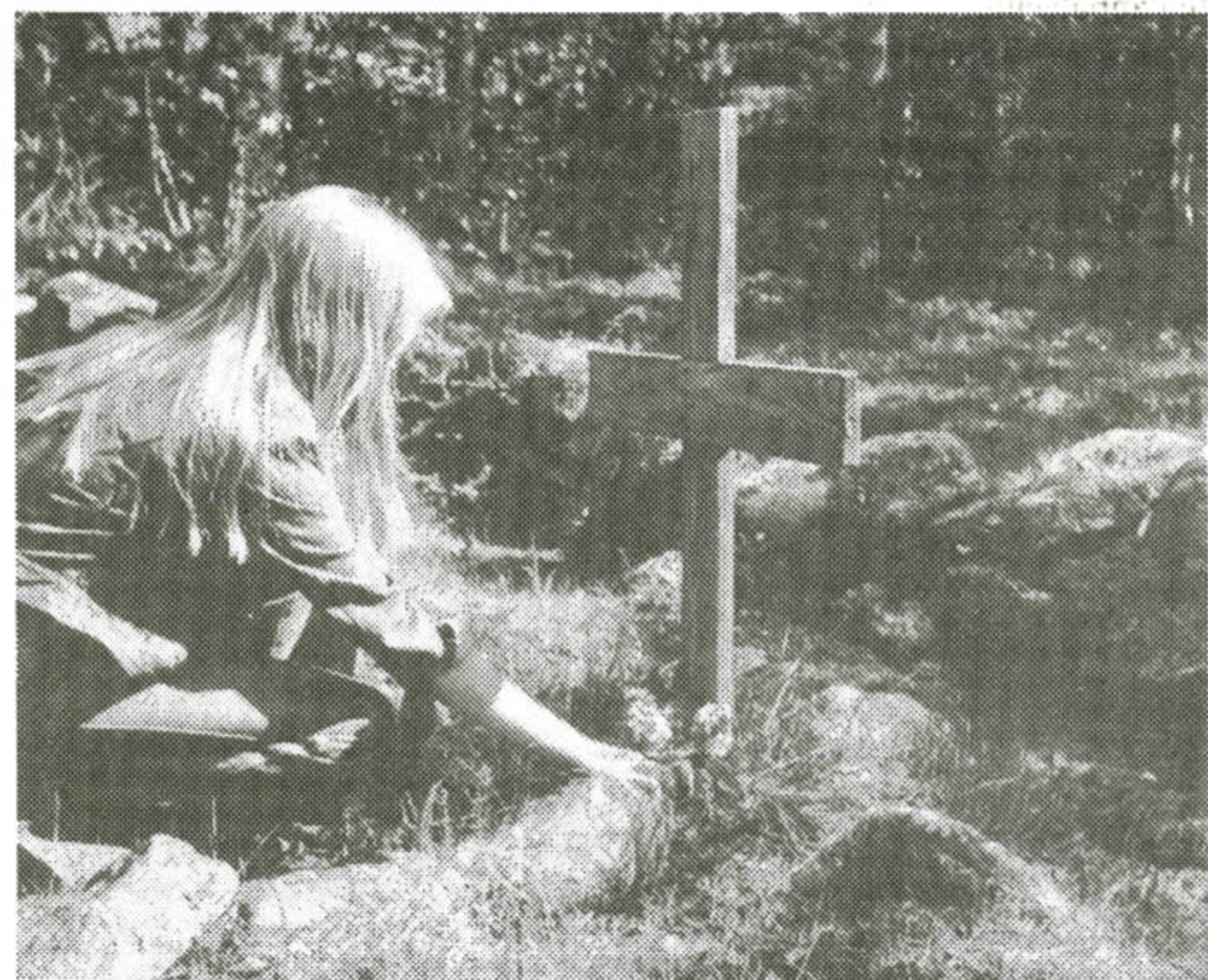
— Kuollut ihminen ei enää tarvitse ruumistaan. Pelkkä ruumis, joka ei enää tunne mitään, pannaan arkuun. Niinpä hiekan silmiin menemistä ei tarvitse pelätä. Ruumis muuttuu maaksi kuten kukat ja lehdet syksyllä. Kun ruumis on maassa, on sielu mennyt taivaaseen. Taivas on paikka, jossa saamme olla Jumalaa lähellä.

Keskusteluja lasten kanssa

— Jos joku läheinen on kuollut, niin lapsen kanssa voi miettiä, mitä hyvää on yhdessä koettu ja mitä hän on meille opettanut. Muistot ja lämpimät ajatukset ovat jäljellä joka tapauksessa.

Myös isovanhempien kanssa lapsi voi keskustella kuolemasta, jos isovanhemmista tuntuu, että he ovat valmiita sellaisiin keskusteluihin. Mutta ei sellaisia voi edellyttää, jos aikuisesta tuntuu, ettei hän ole valmis puhumaan näin vaikeista asioista.

Myös kirjoista voi olla suuri apu keskusteltaessa kuolemaan liittyvis-

tä asioista lapsen kanssa, neuvoo Heljä Petäjä.

Aiheesta on olemassa useampikin kuvakirjoja, joita on hyvä tutkia yhdessä.

Pääsiäisessä korostuu ilo

Kun lasten kanssa keskustellaan pääsiäisen ajan tapahtumista, niin tärkeintä on korostaa pääsiäisajattelun iloa, joka sanomassa on keistä, toteaa Heljä Petäjä.

Hänen mielestään alle kouluikäisille ei pitäisi kertoa pitkäperjantain

tapahtumista kovin yksityiskohtaisesti. Yksinkertaisesti voi selittää, että ihmiset, jotka eivät pitäneet Jeesuksesta, veivät hänet tuomarin eteen. Ristiinnaulitsemista ei ole syytä kertoa kovin seikkaperäisesti, sillä alle kouluikäinen lapsi ottaa äkkiä asioita itseensä. Hän voi ajatella, että sama voi tapahtua hänelle itselleen.

— Aikuinenhan voi joka tapauksessa valita, mitä hän kerronnassaan korostaa. Tärkeintä on lapsen perusturvallisuuden vahvistaminen uskontoon liittyvistä asioista keskusteltaessa.

Juhlahetkiä

Länsi-Porin seurakunta muisti pitkäaikaista kirkkoherraansa, teologian tohtori Voitto Vuolaa maalauttamalla muotokuvan. Voitto Vuolan kuvan maalasi Markku Lindberg. Luovutustilaisuudessa kukitettiin myös Voitto Vuola ja rouva Maija Vuola. Joulukuun alussa eläkkeelle siirtynyt Voitto Vuola ehti olla Länsi-Porin kirkkoherrana vuodesta 1962.

Kirkkoherra Aulis Karén luovutti presidentin avoimen kirjeen seurakuntaneuvoksen arvonimen saaneelle Jorma Vaajakarille. Taustalla rouva Tyne Vaajakari.

Länsi-Porin kirjallisuuspiirissä japanilaista

Kirjallisuuspiiri kokoontuu Länsi-Porin kirkon kahviossa tänä keväänä vielä kaksi kertaa. Kokoontumispäivät ovat maanantai 5. toukokuuta ja maanantai 26. toukokuuta klo 19.

Käsiteltävänä on 5.5. Uasunari Kawabatan "Kioto" ja 26.5. Shusaku Endon "Verraton hölmö". Kirjallisuuspiirissä keskustellaan alustuksen pohjalta.

Mitä ehtoollinen...

jatkuu, sivu 4

rohkaisua sieltä saa.

— Ehtoollinen on vakava paikka, miettii myös Sirkka Laine. Monesti menemistään on empinyt ja jättänyt myös menemättä. Mutta silloin jää helposti syyttävä olo. Penkistä nouseminen voi olla vaikeata: onhan se jonkinlaista tunnustautumista. Ja kuitenkin meille sanotaan, niin usein kuin te sen teette.

— Mutta mitä tyhjempi reppu, sitä helpompi on kerjätä, toteaa puolestaan Antti Mäenpää.

Hän kertoo, että 13 vuotta ehti vierähtää rippikoulun päätteeksi vietetystä ehtoollisesta ennen kuin hän seuraavan kerran kävi

ehtoollisella. Tosin jo sitä ennen oli pitkään ollut tunne, että haluaisi mennä.

— Ehtoollisessa Herra palvelee konkreettisesti. Matkaa jatketaan niillä eväillä, mitä ehtoollisesta saadaan tuntui miltä tuntui ehtoollisen jälkeen. Uskon asianahan tämä on eikä tuntee.

Rauhan kokemus ja uskovien yhteys ovat Irja Ukkosen mielestä ehtoolliseen liittyviä hyviä kokemuksia. Hänen mielestään ehtoolliselle voi päästää sellaisen lapsen, joka sitä itse kovasti haluaa. Lapset ymmärtävät asioita monesti enemmän kuin luullaan.

— Syntisenä ehtoolliselle täytyy mennä, ei sitä muille ole annettukana, toteavat kaikki yksimielisesti.

Unkariin!

Tavallisen harmaana syyshämäräisenä hetkenä Stelat lukivat aamun lehden ainakin kolmeen kertaan. Totta se oli! Lehtitiedon mukaan kaupunginhallitus on päättänyt avustaa Stelat-lauluryhmän kulttuurivierailumatkaa Porin ystävyyskaupunkiin Unkarin Egeriin vuonna 1986.

Seuraavassa harjoituksessa alkoi heti hankkeen arviointi, budjetointi, kritisointi, kartoitus, musisointi, realisointi, delegointi, varustelu, vahvistelu, varmistelu ja ennen muuta ryhmän sopeuttaminen matkan mittoihin. Kevääseen käännetyssä Stelat elää yhä tiukemmin Unkarin matkan kourissa. Ainakin seuraavia ilmiöitä on ollut havaittavissa.

1. Anomuksia on opittu tekemään. Kunnon kuoro tarjoaa tieteenkin kuorolaiselleen edustus- ja työmatkan mahdollisimman edulliseen hintaan. Köyhän lauluryhmän on ollut opeteltava kerjäämään. Erivärisiä avustusanomuskavakkeita on lähetetty eri osoitteisiin kaupunkiin, läänin ja valtakunnallisiin keskuksiin. Läheskään kaikki paperit eivät ole tuottaneet setelitulosta, toiset tulokset ovat olleet yllättäviäkin. Matkakassan kartuttamiseksi voitaisiin pian perustaa vaikkapa anomuskavakkeiden täyttööseen erikoistunut kulttuurirahojen avustusanomuspalvelupiste. Arpojakin on myyty. Myyjäisissäkin on oltu.

2. Matkakohteeseen tutustumiseen on paneuduttu laaja-alaisesti. Karttoja on hankittu. Esitteitä ja

matkakirjoja on selailtu. Yleisradion unkarinkielisen kurssia on seurattu, siihen liittyvä opintovihko on tilattu ja täytetty. Unkarin kirjallisuutta ja runoutta on iltaisin luettu. Radion "Unkarilaisen musiikin kevät" -ohjelmaa on kuunneltu. On saatu erinomaisen pätevää tulkki, joka vaivojaan säästämättä on hoitanut kirjeenvaihtoa ja lupautunut jopa huolehtimaan ryhmän kieliongelmistä koko matkan ajan.

Mielikuvia, unelmia ja muistikuvia on vaihdeltu kuin kiiltokuvia ennen. On mietiskelty ja puntaroitu: mikä lie totta, mikä itsevärittämäni kuvitelmaa? Passi on hankittu. Kansallispuku on prässätty. Henkilökohtainen matkatili on avattu.

3. Musiikinteko on muuttunut. Musiikillisen johtajan lausunnon mukaan oppimis- ja omaksumiskyvyt ovat merkittävästi parantuneet koko ryhmässä. Sointuja hiotaan väsymättä. Ylimääräisiin harjoituksiin osallistutaan valittamatta. Harjoituksiin osallistumisprosentti on ollut liki sata koko talvikauden. Sanat ovat uponneet muistiin kuin voisilmä puuroon. Kaiken esitettävän ulko-oppiminen on tavoitteena. Kaksi laajahkoa konserttiohjelmaa on opeteltavan määrän konkreettisesti mitattuna.

4. Erilaisuuden sietokyvyn erikoiskestävyys on viritetty. Tähtäimessä on ryhmän pysyminen koossa vielä seitsemän vuorokauden matkan jälkeen. Tosiasia on, että mat-

kalle ei lähde 24 samanlaista ihmistä, kloonattua laulavaa stellatyyppeä, vaan 24 täysin erilaista, laulunlangan yhdistämää naista. Yllätyksiä on odotettavissa ainakin kahdenlaisia: myönteisiä ja kielteisiä. Kunakin omia reaktioita odottamattomiin ilmiöihin ja ominaisuuksiin on harkiten harjoiteltu.

Edellä kerrotun voisi otsikoida toisinkin: "Miten musiikki ja musiikintekijöiden palkitseminen toimii välineenä ihmisen eheytyemisessä ja ryhmän kasvussa" tai "Miten meitä hoidetaan lahjojen kautta". Monilla syvällisillä lauseilla voitaisiin kuvata tilannetta ja ilmaista ryhmän tuntemaa kiitollisuutta sekä laulunlahjan antajalle että laulumatkan lahjoittajille. Porin seurakunnat ovat merkittävästi olleet avustamassa matkaa, sekä seurakuntayhtymä että Keski-Porin ja Teljän seurakunnat ovat antaneet avustuksensa.

Kaikkia ajatuksia on mahdotonta kirjata tai kirjallisesti välittää. Tulkaa toki kuulemaan kiitollisuus laulussamme!

Stelat järjestää ennen Unkarin matkaa kaksi konserttia: sunnuntaina 11.5. klo 15 Palvelukeskuksessa ja sunnuntaina 25.5. klo 18 Teljän kirkossa. Nämä ovat myös vielä tilaisuuksia osallistua musiikkilähettiläiden matkan tukemiseen ohjelman hinnalla.

Unkarin matkaunelmissa
Kerttu Tervakangas, kakkosalto

Kevätsiivouksesta kirpputoritavaraa yhteisvastuun hyväksi

Keski-Porin seurakunnassa valmistaudutaan kevään suuriin Yhteisvastuu-myyjäisiin. Perinteiset myyjäiset järjestetään 12. huhtikuuta Porin seurakuntien palvelukeskuksessa. Ruokatavaran lisäksi tarjolla on mm. kukkia, kukantaimia ja kirpputoritavaraa.

Myyjäisten järjestäjät voivat ottaa vastaan kirpputoritavaraa jo nyt. Vaatetavaran lisäksi toivotaan saatavan erityisesti astioita, kirjoja ja leluja. Kevätsiivouksessa löytyneen ylimääräisen tavarahan voi tuoda Keski-Porin seurakuntasisaren vastaanotolle palvelukeskuksen 3. kerrokseen. Eteläpuisto 10:een. Seurakuntasisaret päivystävät maanantaista perjantaihin klo 9—11 ja lisäksi maanantaista klo 17—18. Lähempänä myyjäispäivää toivotaan myös kukka- ja ruokatavara lahjoituksia.

Flikkojen piiri Teljän kirkossa

Porin ja Kokemäen rovastikunnan tyttöpäivä la 15.3.
Ohjelmassa klo 10 aloitus, hon-

gongilaisia ja suomalaisia leikkejä ja lauluja klo 11.30 ruoka klo 12.30 ryhmät tekevät: kuvakertomus, askartelu, pantomiimi, kollaasi ja näytelmä klo 14.00 töiden esittely klo 15 mehu klo 15.30 Murkkumessu.

Lähetysjuhlat Vaasassa 6.-8.6.1986

Rovastikunnallinen retki juhlille

— lähtö la klo 5
— paluu su n. klo 20
— hinta 110 mk (matkat, matkustajakotimajoitus, vaakuutus)

Tiedustelut Pirjo Vahtola p. 327 711/146 ma 10—12 ja kotip. 325 081.

Reposaarelainen

Oletko kiinnostunut hautausmaan hoidosta, johon kuuluisi ruohonleikkuu, hautojen kukkahoito ja käytävien puhtaana-pito. Tehtävä soveltuisi 1 tai 2 ahkeralle henkilölle joko urakatyönä tai tuntityönä suoritettavaksi.

Työ alkaisi huhti-toukokuun vaihteessa.

Ota yhteys: seurakuntien hallintovirasto/ puistopäällikkö Pentti Räsänen Hallituskatu 9 puh. 327 711

Pääsiäisleirille Silokalliolla

Kaikenikäisille tarkoitettuja pääsiäisleirejä järjestetään Silokallion kurssikeskuksessa kiirastorstaista 27. maaliskuuta pääsiäislauantaihin 29. päivään saakka ja pääsiäisauantaista toiseen pääsiäispäivään 31. maaliskuuta saakka. Kukin voi valintansa mukaan osallistua toiseen tai kumpaankin leiriin.

Edellinen, lyhyempi leiri maksaa 150 markkaa ja jälkimmäinen pitempi 200 markkaa, joten koko ajalta pääsiäisen vieton hinnaksi tulee 350 markkaa.

Leirit järjestää Porin seurakuntien diakoniasseks, jonne voi ilmoittautua 14. maaliskuuta mennessä, puh. 327711/172.

Meidän perhe — viikonloppu 18.—20.04.1986 Silokalliolla

Ohjelmassa paljon yhteistä tekemistä, ulkoilua, hiljentymistä, yhdessä toteutettu jumalanpalvelus, sauna ym.

Mukana ovat mm. Arto Ylönen perheasiain neuvottelukeskuksesta ja Pirjo Vahtola Teljän seurakunnasta.

Saapuminen (omilla kyydeillä) ja majoitus pe klo 18.30, päätös sunnuntaina lounaan jälkeen.

Hinta aikuisilta 120 mk, 5—15 v. lapsilta 60 mk, alle 5 v. veloituksetta (omat lakanat).

Mukaan otetaan 8—10 perhettä ilmoittautumisjärjestyksessä. Ilm. to 10.04. mennessä Teljän seurakuntatoimistoon p. 327 111/143.

Tervetuloa!

Teljän seurakunta
Porin seurakuntien perheasiain neuvottelukeskus

Marianpäivästä Pääsiäiseen

Porin Teljä

Teljän kirkko

Torsaina 13.3. klo 19 KATSO IHMISTÄ -ilta
Ohjelmassa
— Ihmisoikeuksien toteutuminen maailmassa tällä hetkellä, Amnesty Internationalin jäsen Rauni Rautavuori
— Ihmisarvo Raamatussa, Hannu Salonpja
— Keskustelua — Mitä voimme tehdä?
— Kahvitarjoilu
— Rauhanrukous, Pasi Viitanen, Teljän kirkko-kuoro
Su 16.3. klo 15 Jorma Elorinteen kirkkokonsertti
Ke 19.3. eläkeläisten päivä alkaen klo 10. Monenlaista ohjelmaa, musiikkia, lounas ym.
Palmusunnuntai 23.3. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Kaijala, Viitanen. Kirkkoauto 9.30 Rauhanp. 1
Hiljainen viikko
Ma 19 hiljaisen viikon ilta
Ti 19 hiljaisen viikon ilta
Ke 19 hiljaisen viikon musiikki-ilta, kirkkokuoro
To 14 ehtoollisenvietto
To 19 ehtoollisjumalanpalvelus, kirkkoauto 18.15 Sonnimäki, sitten Pitkälän, Sildenin kulma, koulu. Kirkkoauto 18.30 Rauhanp. 1
Pitkäperjantai 28.3.
klo 10 jumalanpalvelus, Sumiala, Ranta. Jumalanpalveluksen jälkeen ”Hiljainen perjantai” - tapahtuma, Raamatunlukua, hetkihartausta, hiljaisuutta, passio-musiikkia, teetarjoilu
Lauantai 29.3.
klo 23 pääsiäisyön jumalanpalvelus
Pääsiäinen 30.3.
klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Vahtola, Viitanen. Kirkkoauto 9.30 Rauhanp. 1.
klo 15 kuulovammaisten ehtoollisjumalanpalvelus, Savisaari, kirkkokahvit jumalanpalveluksen jälkeen
2. pääsiäispäivä 31.3.
klo 10 jumalanpalvelus, Ranta, Sumiala

Väinölän kirkko

Palmusunnuntai klo 12 jumalanpalvelus, Kaijala ja klo 15 kahvikonsertti Yhteisvastuu-keräyksen hyväksi.
Hiljainen viikko
Ma 19 hiljaisen viikon ilta
Ti 18.30 hiljaisen viikon ilta erityisesti lapsille, nuorille ja perheille
Ke 19 hiljaisen viikon ilta
To 19 ehtoollisjumalanpalvelus
Pitkäperjantai 28.3.
klo 12 jumalanpalvelus, Sumiala
klo 18 Rauhanhdistyksen seurat
2. pääsiäispäivä 31.3.
klo 12 ehtoollisjumalanpalvelus, Yrjö Tala

Annankatu 29

Palmusunnuntai 18 seurakuntailta
2. pääsiäispäivä klo 15 pääsiäisseurat

Martintalo

Kiirastorstai klo 18 ehtoollisjumalanpalvelus

Länsi-Pori

Kirkko

Su 16.3. klo 10 jumalanpalvelus
klo 11—18 Kirkkoherran vaalit
Ma 17.3. 14—20 Kirkkoherran vaalit
Su 23.3. klo 10 jumalanpalvelus ja klo 14 Yhteisvastuu-lounas
Hiljainen viikko
Ma 24.3. klo 19 Kristuksen kärsimyksen tutkistelua ja ehtoollisen vietto
Ti 25.3. klo 19 Kristuksen kärsimyksen tutkistelua
Ke 26.3. klo 13 Ehtoolliskirkko ks. linja-autokuljetukset päivälehdistä ja klo 19 Kristuksen kärsimyksen tutkistelua
Kiirastorstai 27.3. klo 19 ehtoolliskirkko
Pitkäperjantai 28.3.
klo 10 jumalanpalvelus, kirkkokuoro
klo 18 Ristinjuhla
Pääsiäispäivä 30.3.
klo 6 Varhaisjumalanpalvelus
klo 10 Jumalanpalvelus
Ma 31.3.
klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Rauhanhdistys.

Lattomeri

To 27.3. klo 19 Ehtoolliskirkko
Pe 28.3. klo 12 Jumalanpalvelus
Su 30.3. klo 12 Jumalanpalvelus

Preiviiki

Pe 28.3. klo 10 Jumalanpalvelus
Ma 31.3. klo 10 Jumalanpalvelus

Pihlava

Palmusunnuntaina 23.3.

Kirkossa jumalanpalvelus klo 10
Kyläsaaren seurakuntatalossa ehtoollisjumalanpalvelus klo 14.
Kirkon seurakuntasalissa Yhteisvastuujuhla ja myyjäiset klo 17.

Hiljaisella viikolla:

Kirkossa ahtisaarnatilausudet maanantaista torstaihin klo 19. Ehtoollisenvietto keskiviikkona ja kiirastorstaina.
Pitkäperjantai 28.3.
Kirkossa jumalanpalvelus klo 10, Suhonen, kirkkokuoro. — Kirkkokuoron järjestämä Ristin juhla klo 18.
Pääsiäispäivänä 30.3.
Kirkossa ehtoollisjumalanpalvelus klo 10, Tulkki, kirkkokuoro.
II Pääsiäispäivänä 31.3.
Kirkossa jumalanpalvelus klo 10, Kallonen.

Ahlainen

Kirkko

Su 16.3. klo 10 jumalanpalvelus
Su 23.3. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus
Hiljainen viikko
iltakirkot ma 19, khra Arno Soini, ti 19 ja ke 19 Jussila, to 19 ehtoollisiltakirkko
Pitkäperjantai 28.3.
klo 10 jumalanpalvelus
1. pääsiäispäivä 30.3.
klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus
2. pääsiäispäivä 31.3.
klo 10 jumalanpalvelus

Reposaari

Kirkko

Su 16.3. klo 10 jumalanpalvelus
Su 23.3. klo 10 jumalanpalvelus, kuoro
Hiljainen viikko
ma 24.3. klo 19 ehtoohartaus, lapsikuoro
ti 25.3. klo 19 ehtoohartaus, kirkkokuoro
ke 26.3. klo 19 ehtoohartaus, kuntokerhon kuoro
kiirastorstaina 27.3. klo 19 ehtoollisen vietto
Pitkäperjantai 28.3.
klo 10 jumalanpalvelus, kuoro
klo 19 Ristinjuhla, kuoro
Pääsiäispäivänä 30.3.
klo 10 jumalanpalvelus, kuoro
2. pääsiäispäivänä 31.3.
klo 10 jumalanpalvelus
Diakuvia Israelin ja Siinain matkalta
Lampaluodon lähetyspiirissä ke 12.3. klo 19 Arto Erkamaalla ja Reposaaren lähetyspiirissä srk-kodissa to 13.3. klo 19.
Yhteisvastuujuhla
Su 6.4. klo 14 srk.kodissa. Mukana diakoniajohtaja Hannu Salonoja, arvontaa, kahvitarjoilua ym.

Keski-Pori

Kirkko

Marianpäivä 16.3. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Olli Koskeniemi (SLEY) Pertti Hannus, kirkkokuoro
Palmusunnuntai 23.3. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Maunu Sinnemäki (Herättäjä), Karén, kirkkokuoro ja klo 18 Rauman kamarikuoron konsertti, avaus Erkkola.
Hiljainen viikko
ma 19 hiljaisen viikon ilta, Vuolanne, Karén
ti 19 hiljaisen viikon ilta, Erkkola, Penttinen, Stellan
ke 19 hiljaisen viikon ilta, Heikkilä, Vuolanne, to 14 Eläkeläisten ehtoollisenvietto, Penttinen, Erkkola, PKE-kuoro. Kuljetus 12.45 Lytlylästä,

josta Toukari, Pormestarinluoto, Hyvelä, Ylikyläntie, Koliahde, klo 13.20 Ruosniemen Kko, josta Isojoenranta, Sunniemi, Toejoen koulun pys. ja Toejoen vanhustentalon pys.
klo 19 kiirastorstain ehtoollisjumalanpalvelus, Karén, Vuolanne, kirkkokuoro
Pitkäperjantai 28.3.
klo 10 jumalanpalvelus, Erkkola, Karén, kirkkokuoro
klo 13 Gudstjänst, Karén
klo 18 ristinjuhla, kirkkokuoro, Karén, Penttinen
Pääsiäinen 30.3.
klo 06 Pääsiäisaamun ehtoollisjumalanpalvelus, Vuolanne, Penttinen
klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Karén, Vuolanne, kirkkokuoro
2. Pääsiäispäivä 31.3.
klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Heikkilä, Vuolanne
klo 17 vanhan käsikirjan rippi ja ehtoollinen, Vuolanne, Penttinen
klo 19 Händel: Messias, Hyvinkään oratorio-kuoro

Ruosniemi

Marianpäivä 16.3. klo 12 ehtoollisjumalanpalvelus, Penttinen
la 22.3. klo 18 Utsjoki-juhla
Palmusunnuntai 23.3.
klo 12 jumalanpalvelus, Olavi Palovaara (Utsjoen khra)
Hiljainen viikko
iltakirkot:
ma 18 Heikkilä, Erkkola
ti 18 Penttinen
ke 18 Vuolanne
to 18 kiirastorstain ehtoollisjumalanpalvelus, Karén, Erkkola
Pitkäperjantai 28.3.
klo 12 jumalanpalvelus, Erkkola
Pääsiäinen 30.3.
klo 12 ehtoollisjumalanpalvelus, Karén
2. Pääsiäispäivä 31.3.
klo 15 seurat

Pormestarinluoto:

su 23.3. klo 12 jumalanpalvelus ja Israel -juhla Karén, diasarja ”Vesi”, tarjoilu
ke 26.3. klo 19 ahtisaarna, Erkkola

Toejoki:

su 16.3. klo 12 perhekirkko, Vuolanne, päiväkerholaiset

Lyttylä:

su 23.3. klo 11 jumalanpalvelus, Erkkola

Isojoenranta:

to 20.3. klo 19 seurakuntailta, mukana Mikko Orjala
pe 28.3. klo 14 ristinjuhla, Karén

Säveltäjänk. 10:

pe 28.3. klo 14 ristinjuhla, Heikkilä, Silvän

Palvelukeskus:

Su 16.3. SLEY:n Porin osaston talvipäivät: klo 13 raamattutunti, Olli Koskeniemi, 14 päiväjuhla, 16 Siionin Kanteleen lauluhetki, 17 iltajuhla
Su 16.3. klo 12—14 Kasvislounas lähetyksen hyväksi järj. Martat
ti 18.3. klo 19 KRS-ilta
ke 19.3. klo 12 päiväraamattukoulu
to 20.3. klo 17.30 filmi ”Verta vuorella” ja klo 19 raamattukoulu, Seppälä ”Sananlaskut II”
su 23.3. klo 13 Maakunnalliset Herättäjän seurat, mm. Maunu Sinnemäki
klo 13.30 Poropäivälliset ystävyysseurakuntavieraillen merkeissä
la—su 29—30.3. Sielunhoitopäivät: la 15 Väsymys, lama, ”Burn out” 17 Rakkaus, viha, aggressiot 19 iltatil. su 13 eril. ihmisluonteet 14 Rakkaus 16 filmi + keskustelu 18 iltatil. Terve sielu terveessä ruumiissa.
Mukana mm. Helena ja Pekka Ahonen, Ari Malmi, Olli Rantanen, Mario Heinilä, Pirkko Heikkilä, Aulis Karén, Pentti Heinilä, nuorten lauluryhmä Turusta
ma 31.3. klo 13 rukoilevaisseurat

Virkatodistukset vain keskusrekisteristä

Vuoden alusta saakka on Hallituskatu 9:ssä (kuvassa) toiminut kaikkien Porin ev.lut. seurakuntien keskusrekisteri.

Keskusrekisteri palvelee virkatodistusasioissa kaikkia Porin seurakuntien jäseniä. Myös avioliittoon kuuluttaminen tapahtuu keskusrekisterissä, jossa kuulutukset ovat myös nähtävillä.

Virkatodistukset paikan päältä tai puhelimitse

Virkatodistuksen saa käymälä keskusrekisterissä. Todistusta hakiessaan voi paikan päällä täyttää virkatodistuksen tilauslomakkeen. Näin asiakas välttyy henkilö- ja asiatiensä kertomiselta palvelutiskin ääressä. Virkatodistuksen voi pyytää myös täyttämättä tilauslomaketta.

Virkatodistustilaus ei edellytä käyntiä Hallituskatu 9:ssä, vaan tilauksen voi aivan hyvin hoitaa puhelimitse.

Noin puolet virkatodistuksista on maksuttomia. Puhelinsoitolla saa sellaisen todistuksen ilmaiseksi kotiinsa. Maksuttomia ovat esimerkiksi koulua, opiskelua, opintotukea, eläkettä, asumistukea, työttömyyskorvausta ja kotihoidon tukea varten tarvittavat todistukset.

Myös maksulliset virkatodistukset lähetetään pyydettyä postitse. Silloin niistä joutuu maksamaan lunastuksen lisäksi postimaksun ja lähetysmaksun.

KESKUSREKISTERI ON AVOINNA
ARKISIN KLO 8.30—15
TORSTAIN KLO 8.30—17
Kesällä arkisin 8.30—14
Kesätorstaisin 8.30—17
PUHELINVAIHDE 327711

Paikallisseurakuntiin jäi seurakuntatoimisto

Historiaan jääneiden kirkkoherranvirastojen tilalle on paikallisseurakunnissa seurakuntatoimistot. Virkatodistuspalvelua niissä ei ole, mutta toimistosta tavoittaa varmimmin oman seurakunnan työntekijän.

Seurakuntatoimistossa sovitaan mm. kirkollisista toimituksista, kuten kasteista, vihkimisistä ja hautaamisista.

Seurakuntatoimistosta käsin hoidetaan kirkkojen, seurakuntatalojen ja muiden seurakunnan tilojen varaukset.

Keski-Porin ja Teljän seurakuntatoimistot sijaitsevat yhteisissä tiloissa Hallituskatu 9:n 1. kerroksessa keskusrekisteriä vastapäätä. Toimisto on avoinna samaan aikaan kuin keskusrekisterikin eli arkisin klo

8.30—15, torstaisin 8.30—17. Papisto on yleensä tavattavissa klo 9—12, torstaisin myös klo 16—17.

Länsi-Porin seurakuntatoimisto sijaitsee kirkon yhteydessä Liikastentie 28:ssä. Se on avoinna arkisin klo 9—12, jona aikana myös papisto on yleensä tavattavissa.

Pihlavan seurakuntatoimisto sijaitsee Pihlavan seurakuntatalossa Kirkkotie 5:ssä. Toimisto

on avoinna arkisin klo 9—12, torstaisin myös klo 16—17. Papisto on tavattavissa yleensä klo 9—12.

Reposaaren seurakuntatoimisto on pappilan yhteydessä Merimiehenkatu 1:ssä. Toimisto on avoinna tiistaisin klo 9—11 ja torstaisin klo 16—17.

Ahlaisten seurakuntatoimisto on pappilan yhteydessä ja avoinna maanantaisin klo 16—18 ja keskiviikkoisin klo 9—12.

HAUTOJEN HOITOMAKSUT 1986

KESÄHOITOMAKSUT 1986

HAUDAN KOKO	HOITO (ilman kukkia)		TALVI- HAVUTUS	PERUSKUNNOSTUS		KUKAT (istutus ja hankinta)	
	HIEKKAHAUDAT reunakivillä tai ilman	REUNAKIVI- ALUEELLA OLEVAT RUOHOKHAUDAT reunakivillä tai ilman		hiekkahauta	ruohohauta		
1 x 2 m	180,-	230,-	45,-	100,-	120,-	pelargonia	20 mk/kpl
2 x 2 m	210,-	275,-	45,-	140,-	170,-	begonia	20 mk/kpl
3 x 2 m	240,-	320,-	50,-	180,-	220,-	verenpisara	20 mk/kpl
4 x 2 m	275,-	365,-	50,-	220,-	270,-	pikkubegonia	6 mk/kpl
5 x 2 m	310,-	405,-	55,-	260,-	320,-	orvokki	6 mk/kpl
						reunakukat	5 mk/kpl

UURNAHAUDAN hoito (1 x 1 m) ilman kukkia 90 mk.

KERTAKAIKKISET HOITOMAKSUT 1.1.1986 alkaen

hoito- aika	HIEKKAHAUDAT reunakivillä tai ilman					REUNAKIVIALUEELLA OLEVAT RUOHOKHAUDAT reunakivillä tai ilman					TALVIHAVUTUS (kukka-ala)				
	UUDET RUOHOKHAUDAT ilman reunakiviä														
	hautapaikat					hautapaikat					hautapaikat				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
5 v	1.265	1.455	1.830	2.020	2.210	1.560	1.800	2.260	2.500	2.720	240	240	270	270	295
10 v	2.700	3.100	3.910	4.315	4.720	3.335	3.855	4.835	5.350	5.810	515	515	575	575	635
15 v	4.335	4.980	6.270	6.920	7.560	5.350	6.180	7.750	8.580	9.315	830	830	920	920	1.015
20 v	6.180	7.100	8.945	9.865	10.785	7.630	8.815	11.050	12.235	13.285	1.185	1.185	1.315	1.315	1.445
25 v	8.275	9.510	11.975	13.200	14.440	10.215	11.800	14.790	16.375	17.785	1.585	1.585	1.760	1.760	1.935
50 v	23.500	27.000	34.000	37.500	41.000	29.000	33.500	42.000	46.500	50.500	4.500	4.500	5.000	5.000	5.500

Uurnahaudan hoito 90 mk + kukat x kerroin

1. Kukkien määrän ja lajin valitsee tilaaja itse.

2. Jos halutaan erikoiskasveja tai useammat kuin yhdet kukat kesässä, tapahtuu veloitus erikseen, josta on sovittava hoitoa tilattaessa.

3. Peruskunnostusmaksu peritään niiltä haudoilta, jotka eivät ole olleet seurakunnan hoidossa.

4. Muistomerkkien oikaisu ja muut erikoistehtävät hinnoitetaan käytetyn työajan mukaan (80 mk/tunti jälkilaskutuksena).

5. Hoitomaksu suoritetaan pankkiin tai seurakuntien hautausmaa- ja puistotoimistoon. Hoitosopimus tulee voimaan maksun saavuttua tilillemme. Tilaukset mieluummin huhtikuun loppuun mennessä.

6. Hoito alkaa keväällä sään salliessa ja kestää syyskuun loppuun. Siihen kuuluu haudan kunnossapito, kukkahoito ym. hoitotoimet.

Hoito sisältää 3 kukkaa (1—2 hautapaikkaa) ja 5 kukkaa (3—4 hautapaikkaa).

Haudan peruskunnostusmaksu peritään ellei hauta ole seurakunnan hoidossa. Reunakivien ja muistomerkkien oikaisu veloitetaan työn suorittajan laskutuksen mukaan (80 mk/tunti).

Hoitosopimus tehdään seurakuntien hautausmaa- ja puistotoimistossa, Hallituskatu 9, viiraston aukioloaikana 8.30—15.00 (kesäisin 8.30—14.00), torstaisin 8.30—17.00, puh. 327 711/124.

